

Saa komme vi til det interessante Spørgsmaal om Bidraget til Kystbanen, hvor det ærede Medlem mener, at Sjællænderne, der bo ved Kysten, have det bedre end alle andre; de bo i en civiliseret Egn o. s. v., og siger han, hvorfor skulle de saa ogsaa favoriseres her? Men det er virkelig et helt mærkværdigt Spørgsmaal det. Vi pleje at sige saaledes: For at den og den Jærnbane skal komme til Anlæg, saa skulle de og de Kommuner yde et vist Bidrag. Hvis man vilde sætte en saadan Bestemmelse ind i dette Forslag og sige, at saa skal Frederiksborg Amt bidrage det og det til Banen, saa vil der ganske simpelt blive svaret: nej, det ville vi ikke, men vi ville gerne bygge Banen uden Tilskud fra Staten. Det er et ganske aparte Svar at modtage, og det er et Svar, vi ganske sikkert ville komme til at modtage; hvis de ikke selv kunne anlægge Banen, saa skaffe de andre til at gøre det. Altsaa, naar Staten siger: Nej, I skulle bidrage hertil, ellers saa I ikke Banen, og der saa svares: Nej, vi skulle skaffe den anlagt uden Bidrag fra Statens Side, saa forekommer det mig, at man ikke af rent principielle Grunde skal sige, at de Kommuner skulle ogsaa bidrage. Naar der ikke praktisk set er Grund til at lade dem bidrage, hvorfor skal man saa paalægge dem denne Udgift? Jeg forstaar det ikke, og jeg haaber ogsaa, at man efterhaanden vil blive enig om, at det ikke er rigtigt.

Der er foreslaaet en lille Foranstaltning i Helsingør, Hjælp til et Gadeanlæg, og det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) paakønnede dette, som jeg meget vel forstaar. Jeg vil jo slet ikke stjule, at her gaar man noget videre, end man oftest gaar; det er virkelig en Hjælp til et Gadeanlæg, og det er jo ellers ikke saa, at Jærnbaner og Posthuse skaffe Gader og Beje til Stationsbygninger, nej, det gør vedkommende Kommune. Her skal man altsaa give et yderligere Bidrag til Helsingør for at ordne disse Vejforhold. — Jeg er ganske vist ikke saa lokalkyndig, at jeg ved, hvor de Trillebøre staa om Matten, og om de saaledes genere der, men jeg gaar ud fra, at Politimesteren vel ikke vilde finde sig i, at der stod Trillebøre midt paa en offentlig Vej eller Gade. Jeg antager derfor, at det er en ganske privat Grund, som skal gruses og brolægges, hvis Folk skulle kunne passere der; det kan jo være meget rart at saa Jærnbanen til at gøre dette, men da jeg ikke er saa lokal kendt dernede, kan jeg ikke have nogen Mening derom. Den almindelige Regel er, at det er Kommunens Pligt at skaffe Beje og Gader; at man undertiden kan

bidrage noget dertil, viser sig jo her, her er man jo villig til det, og jeg skal fastholde Dnket derom og haabe, at Rigsdagen gaar med paa det.

Hvad Strandstien angaar, vil det ærede Medlem erindre, at Indenrigsministeren har i sin Tid gjort sit mulige for, at den kunde blive aabnet for Passagen, og hvis jeg ikke husker fejl, skulde jeg tro, at det var netop dette Ting, som i sin Tid stemte denne Bevilling ud, da Jærnbanestationen ved Helsingør blev anlagt.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) er meget bekymret for Klampenborg Stationen, og jeg skal jo gerne indrømme, at denne Station er en ganske aparte Indretning nu til Dags, efter det Synspunkt, man nu er berettiget til at anlægge; den er jo gammel. Hvis det ærede Medlem vil efterse Motiverne til Lovforslaget, som ganske vist ikke findes optrykte i Aar, men som findes i de tidligere Forslag — der er jo ingen Grund til at gentage dem — vil han finde, at der til Udvidelse af Klampenborg Stationen er beregnet en Sum paa 237,000 Kr. Det maa tillige erindres, at Klampenborg Station ikke længere bliver en Endestation, men en Gennemgangsstation paa Kystbanen, og der vil blive et meget betydeligt Jordarbejde at udføre; blandt andet skal Kystbanen fra Klampenborg Nord efter føres i Udgravning ind under Dyrehavsvejen. Det ærede Medlem vil se, at Klampenborg Stationen bliver omdannet i et ganske overordentligt Omfang, og jeg antager, at det vil blive tilstrækkeligt og tilfredsstillende. I øvrigt tvivler jeg ikke om, at Planen til Omdannelsen har været fremlagt og ogsaa vil blive fremlagt i Landstingets Udvalg i Jærnbaneager.

Det ærede Medlem ytrede sin Medfølelse for Ministeren, der rullede Stenen op ad Hæjret, men til sidst kommer der en Mand med en Slæde i Bejen, saa at den ruller ned igen. Det var slet flere Gange, at der var kommen en Slæde i Bejen. Deri har det ærede Medlem Ret; jeg har været saa heldig at kunne være kommen i Orden med adskillige ret betydelige Sager, naar ellers andre Ting og Situationen i det hele var gaaet i Orden. Saa siger det ærede Medlem, om det er rigtigt at finde sig i saadan noget; ja man kan undertiden komme til at finde sig i noget, man nødvendigvis finder sig i, man kan finde, at det er ens Pligt og Skyldighed at gøre det. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad det er, der gør, at jeg kan finde mig i adskillige Ting i den Retning, mere end det ærede Medlem